

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΓΡΑΦΕΝΤΑ

Εξηκολούθησε, δυστυχώς, παρά του κ. Τσιτσιλίου ή αναδούλσις του παρελθόντος, πρὸς τὸν σκοπὸν δημιουργίας «ἐκλογικοῦ» φανατισμοῦ. Ὁ σκοπὸς τὸν ἐν τούτοις δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ· ἡ Κοινὴ Γνώμη παραμένει ἡρεμὸς, εἰς πᾶσαν δὲ περιστασιν δὲν ἐκδηλοῦται ἡ ὁ παγκυθηραϊκὸς πόθος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀγάπης καὶ συναδελφώσεως. Αὕτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν πᾶσα ἀπόπειρα ἐπανόδου εἰς τὰ ἀγρία μίσῃ. Οἱ ἀδιάλλακτοι δὲν θὰ δυνηθῶν νὰ ἐπικρατήσουν. Ποτὲ πλέον. Εἴτε εἰς τὴν μίαν, εἴτε εἰς τὴν ἄλλην πολιτικὴν παράταξιν ἀνῆκουν. Ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς, δὲν γίνεται, πλέον, ὄργανον κομμάτων καὶ τοπικιστικῶν φατριῶν.

Εὐτυχῶς, ὁ κ. Κοντολέων, ἀντελήφθη σαφῶς τὴν κατάστασιν. Δὲν παρεσύρθη ἀπὸ τοὺς πολιτικάντιδες καὶ μικροπρεπεῖς ἀντιπάλους του, ἀλλὰ ὑποὶ τῶν σημαίων τῆς συναδελφώσεως καὶ συνδιαιτητικῆς ὁλῶν τῶν Κυθηριῶν. Ἀναποτρέπτως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου θὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν παρὰ τοῦ κ. Τσιτσιλίου καὶ τῶν ὁμοίων του κατανόησιν τῆς ἀληθείας, ὅτι τὸ μειο-

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΜΑΣ

Ἰδοὺ καί, τὸ ὅποσον θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῶμεν, ἂν ὁ ἱατρὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ «Ἱατρικοῦ Συλλόγου Κυθηριῶν» κ. Ν. Φατσεῆς δι' ἐπιστολῆς του, δὲν τὸ ἔθετεν ὑπ' ὄψεός μας.

Ἡ νῆσός μας, ἡ διαθετούσα περικαλλὲς Γυμνασιακὸν μέγαρον, ἡ φιλοδοξοῦσα νὰ ἴδῃ ταχέως ἀνεγειρόμενον καὶ λειτουργοῦν Σανατόριον, ἡ ἐπιτυχούσα τὴν κατασκευὴν πλήρους ὁδοποιητικῶν δικτύου, ἡ διαθετούσα ἐν καὶ ἡμῶν ἐκκατομύριον διὰ τὴν ὁδὸν Διακοφίου καὶ προσπαθοῦσα διὰ τῶν ἰδίων τῆς πόρων καὶ μέσων, νὰ ἐπιλύσῃ τὸ λαμπερὸν τῆς ζήτημα, στερρεῖται ἐνός ἀπλοῦ φορητοῦ ἀπολυμαντικοῦ κλιδάνου καὶ μετὰς συσκευῆς ἀπολυμάνσεως. Στερεῖται, δηλονότι, τοῦ στοιχειωδέστερου μέσου περιστολῆς τῆς μαστιχοῦσης τὸν πληθυσμὸν τῆς φυματικῆς καὶ πάσης ἄλλης λοιμώδους νόσου. Ἀλλὰ—διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ—πὺς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐξαπλοῦται—παρὰ τὸ ὑπενόητον τοῦ κλιδάνου—πᾶσα μεταδοτικὴ νόσος εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν τόπον, ὅταν εἰς τὸν δωματίον, εἰς ὃ ἀπεδύσαντο εἰς φυματικῶς, εἰς λεπρῶς, εἰς πάσχον ἐκ φωριέσεως, ἔρχονται νὰ ἐγκατασταθῶν νέοι ἐνοικοὶ μετὰ ἐν ἅπλῳ τῶν τοίχων ἀλβέστου, ἀνίσχυρον τελείως διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν μεταδοτικῶν τῆς νόσου βακτηριδίων καὶ βακυλλῶν;

Τὸ γεγονός κατατῆν δύναται ἀπείσχυτον. Διότι καὶ ἂν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου «Ἱατρικοῦ Συλλόγου Κυθηριῶν» δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε ὑπόδειξις τῆς ἀνάγκης προηγουμένης τοῦ τοῦ κλιδάνου, θὰ ἔδει νὰ ἔχουν ἀντιληφθῇ τὰύτην οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων, οἱ ἐπίτροποι τῶν μονῶν Μυρτεδίων καὶ Ἀγίας Μόνης διὰ τὴν ἐκάστην ἀπολυμάνσιν τῶν κελίων τῶν, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης μας, τέλος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἀγαθοεργοῦ Ταμεῖου ἡ «Μυρτεδίου τῆς», ὁ καὶ ἐισηγητῆς τῆς ἰδέας τῆς ἰδρύσεως Σανατορίου!

Ἐν τοσούτῳ, ὁ γένονεν ἡδὴ γένονεν. Οὐτε τὴν διὰθεσιν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν ἐν προκειμένῳ εὐθύναν, οὐτε, ἄλλως, ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας μας πρόκειται νὰ διορθωθῶν τὰ κακά, ἄνευ τὰ ὅλα εἶναι ὕβρεις, ψεύδη, συκοφαντίαι, μικρολογίαι, δλα ἀνάξια προσοχῆς καὶ ἀπαντήσεως.

Ὁ Γυμνασιάρχης μας κ. Σπ. Στάθης μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἀπάντησιν εἰς τὰ περὶ τοῦ νεοδημιουργηθέντος τοῦ Γυμνασίου μας ἐσχάτως γραφέντα, τὴν ὁποῖαν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

«Τὰ περὶ καθιέρωσης κλπ. τοῦ νεοδημιουργηθέντος τοῦ Γυμνασίου μας ἐσχάτως ἐν τῷ Κυθηραϊκῷ τόπῳ ἀναγραφέντα εἶναι ἀνυπόστατα καὶ φαντασιώδη. Τὸ Διδακτήριον, ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἀνηρθεῖ, ὅπως δειγμάτων πρῶτης τῆς φιλοπατρίας τῶν Κυθηριῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ δειγμάτων ἀνέμου τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ὅλην ἐπιστάσιν τῆς οἰκοδομῆς μακαρίτου Παναγιώτου Καρύδη, πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ὁποῖου οἱ τὰ τοιαῦτα ἀναγράφαντες ὠφείλου νὰ εἶναι εὐλαβέστεροι.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ
Γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Κυθήροις Γυμνασίου

ΔΙΑΤΙ ΕΠΙΣΤΕΥΑΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΤΑΙΩΣΕΩΣ ΤΗΣ

Μολοντοὶ οἱ πάντες, φαινομενικῶς τουλάχιστον, εἰχομεν ταχθῇ ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ συμπολίτου καθηγητοῦ κ. Φωτεινοῦ, περὶ ἐνώσεως τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ἀναμένομεν νὰ τὴν ἴσωμεν σαρκουμένην εἰς πραγματικότητά, ἡδὴ μετὰ λύπης βλέπομεν ὅτι ναυαγεῖ καὶ δι' ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως.

Τούτο δὲ διότι, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, δὲν ὡς ἔπρεπε ἐλλεικνύνει εἰς τὴν ἐκφράσιν τῆς πραγματικῆς τῶν γνώμης. Οὕτω ἐνθ' ἐκ φόβου μὴ χάσουν τὴν ἐκτίμησιν τῶν Κυθηριῶν, ὁ μὲν πρῶτος ἐδημοσίευσε καὶ ἄρθρον ἐν ὑπὸ ὀγραφῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ ὁ δεύτερος τὴν ἐψήφισεν ὡς μέλος τοῦ, κατὰ τοὺς μὲν «Φιλοπολιτικῶν Συλλόγου Κυθηριῶν ἐν Ἀθῆναις», κατὰ τοὺς δὲ «Φιλεκαπιδευτικῶν», ἐκ παραλήλου, μὴ θέλοντες νὰ χάσουν τὰ ἑκατέχον «ὀφφίτια» τὴν ἐτορπίλισαν διὰ τῆς παρελκυστικῆς τοῦ Σχηματισμοῦ μέχρι τῆς 22ας Μαΐου 1932 ὅτε, αὐθαίρετως—ὡς, ἀνεγνώσαν καὶ ἐδημοσίευσαν ἐν ψήφισμα κατὰ τῆς ἐνώσεως, ὡς ἐκπροσωποῦν τὴν γνώμην τῶν μελῶν, εἰς γεν. συνέλευσιν τῶν ὁποίων ἐν τούτοις οὐδέποτε ἐτέθη τὸ ζήτημα. Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν, τὸ ζήτημα τὸ ἐξαντίκωσαν καὶ ἡ στάσις τοῦ «Φ.Σ.» Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀπορροφηθεὶς μετὰ τὴν πολιτικὴν δὲν ἀπήνησε εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ «Κυθηρ. Συνδέσμου» Ἀθηνῶν, περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ «νέου Σωματείου», ὅποτε δὲν θὰ ἦτο εὐκόλον νὰ μὴ διορίσῃ καὶ ἡ «Κυθηρ. Ἀδελφότης» Πειραιῶς ἀντιπροσώπου, διότι, ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει, θὰ ἐφαίνετο ὅτι αὕτη ἦτο ἡ μόνη ἀντικειμενικὴ ἐξέλιξις.

Θὰ γεννηθῇ, τώρα, ἀσφαλῶς ἡ ἀπορία: πῶς ἡ «Κυθηραϊκή», ἡ περιρριπτομένη παντὶς ἄλλου ἀγωνισθεῖς καὶ εἰς ἀφήσει τὸ γράμμα στοῦ Φωτῆ. Γυρίζω μετὰ τὸ ἴδιον τραῖον. Μὰ εἴπε παραίτησι ἀπὸ τοῦ Φωτῆ ὁ Κ. ποὺ κάθεται στὴν Ἀθήνα καὶ γὰρ νὰ μ' ἐυκολύνῃ πῆρε τὸ γράμμα. Ἀνεβάζω τὸν «Ἀθῆνα», πᾶς στὸ Πανακράτι νὰ βρῶ τὸν Κ. Μὰ αὐτὸς εἶπε ἀφήσει τὸ γράμμα στοῦ Καστριτίου. Καὶ γύρισα στοῦ Καστριτίου καὶ τὸ πῆρα. Εἶναι κατὰστασις αὕτη κ. Παραβάτη;

—Κατὰστασις δὲν εἶναι, μὰ δὲν ἔξω καὶ τὶ φωνὴν θέλεις νὰ ὑψώσω...

—Τὴ φωνὴν νὰ ὑψώσῃς; Νὰ ληφθῇ κάποιο μέτρο. Ἐξέρω γώ... Μπορεῖ, ὑποθέτω, ὅσοι ἐρχονται ἀπὸ κάπου, μάλιστα βγοῦν ἀπὸ τὸ πατόρι, νὰ πηγαίνουν σὲ ἕνα ὠρισμένον μέρος καὶ νὰ μοιράζωνται τὰ γράμματα. Ἡ καὶ ἄλλο τέλος πάντων.

Τὴν ἄλλην φορὰ γύρισε ὁ Β. στὸ Τσιριγώ καὶ ἄμα τὸν ρώτησαν οἱ διάφοροι ἀνὴ ἔδωκε τὰ γράμματα, ἐθιμήθη πῶς τὰ ἔσχασε στὸ ξενοδοχεῖο. Κι' ἀναγκαστικῶς οἱ ἄνθρωποι νὰ τηλεγραφάρουν στοὺς δικούς τους, νὰ πᾶνε νὰ τὰ πάρουν.

Προχθές πάλι στοῦ Καστριτίου βρέθηκα ἕνα γράμμα, ποὺ ἔγραψε, «Κύριον Σπυρίδον Παστὸν διὰ Βασιλείου Σκορδελίου, μὰ ἐνα καλὸ Πειραιῶν». Ὁ ἀνθρώπος δηλαδὴ πᾶς οὕτως καὶ τὸ γράμμα ἔλαβε, οὐτὸ καλὸ. Δὲν εἶναι κατὰστασις. Πρέπει νὰ ληφθῇ ἕνα μέτρον.

—Δὲ νομίζεις ἀγαπητὴ μου, πῶς τὸ ἀπλοῦστερο μέτρο θὰ ἦταν, νὰ ἀποφασίζαν οἱ Τσιριγῶτες νὰ κολλᾶνε ἕνα διδραχμο γράμματόσημον στὸ γράμμα καὶ νὰ τὸ ρίχνουν στὸ ταχυδρομεῖο;

—Αὐτὸ, κύριε Παραβάτη, οὐτὸ νὰ ἀναρρήθῃ. Ὁ Τσιριγῶτης δὲ ρίχνει γράμμα στὸ ταχυδρομεῖο καὶ

ΔΙΑΤΙ ΑΡΓΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ ΤΕΠΤΙΠΙΑ ΤΟΥ Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΥ

Κατόπιν τῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθηριῶν» γραφέντων ἀυστοῶν ψευδῶν τοῦ κ. Τσιτσιλίου περὶ τῶν αἰτίων ἀργείας τοῦ σχολείου Ἀντικυθῆρων, ἠρωτήσαμεν σχετικῶς τὸν κ. Κοντολέωνα ὅστις εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας μᾶς ἀνεκίνησε τὰ κάτωθι:

«Εἰς τὰς ἐμπαιθεῖς καὶ μικροπρεπεῖς προσοχικὰς ἐπιθέσεις καὶ τὰς εὐτελεῖς συκοφαντικὰς προσπάθειάς τοῦ κ. Τσιτσιλίου, ἀπαντῶ συνήθως διὰ περιφρονητικῆς σιωπῆς, ἐμπιστευόμενος εἰς τὴν ἀσφαλὴ κρίσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ, παρὰ τὸ ὅποσον θὰ λάβῃ τὴν 5ην Μαρτίου τὸ προσήκον εἰς τὰ ἔργα τοῦ μαθήματος.

Ἀλλ' ἀφοῦ μ' ἐρωτᾶτε, ὀφείλω νὰ σὺς δώσω σχετικὰς πληροφορίες.

Ἠγωνίσθηον παντοιοτρόπως διὰ τὴν ταχύτεραν συμπλήρωσιν τοῦ σχολείου Ἀντικυθῆρων τὸ ὅποσον εἶναι κενὸν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Ἐπὶ τέλους κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου, νομίζω, συνήλθε τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Γυθείου καὶ ἐπρότεινε διὰ τὴν θείαν ταύτην τὴν δημοδιδασκαλίαν Πλεῦρη. Ὅταν ἐδόθησε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸ πρακτικὸν ἐγγενήθη τὸ ζήτημα τῆς πιστώσεως διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῆς, διότι, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς ποὺ μᾶς ἐκληροδότησεν ἡ τετραετής διακυβέρνησις τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ παμφάγου Βενιζελικοῦ συγκροτήματος, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος προέβαινε μετὰ μεγίστης δυσκολίας καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀπαραίτητους διορισμούς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῶν μονοτάξιων σχολείων. Ἐν τούτοις ἡ πίστωσις διὰ τῆς παρεμβάσεώς μου ἐχορηγήθη τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1933 καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62555 τηλεγραφήματος, φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Χατζίσκου, πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν Γυθείου ἐπ' ἐλεγγράφῳ ἐπειδυνώνας τὰ ἑξῆς: «Ἐνεκρίθη διορισμός Πλεῦρη εἰς μονοτάξιον σχολεῖον Ἀντικυθῆρων».

Εἶναι ἐπομένως ψεῦδος ἀσύνστολον καὶ μικροπολιτικὴ ραδι-

ουργία ὅτι ἀντενήργησα διὰ τὸν διορισμὸν τῆς Πλεῦρης. Ἀπεναντίας, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπισημῶν ἐγγράφων, καὶ ἂν τολμᾶς τὰ διαψεύσῃ ὁ συγγραφεὺς τῆς «Φωνῆς», ὅτι τὸν ὑπεστήριξα καὶ τὸν ἐπέσπευσα γενόμενης τηλεγραφικῆς τῆς κοινοποιήσεως. Διότι ἐγὼ δὲν ἐνδιαφερόμην, ὅπως ὁ κ. Τσιτσιλιος, διὰ τὸ πρόσωπον ποὺ θὰ διαρίξεται εἰς τὰ Ἀντικυθῆρα, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ταχύτεραν συμπλήρωσιν τοῦ σχολείου δι' ἐνός οἰουδήποτε καλοῦ διδασκάλου.

Εἶναι ἐπίσης ψευδὸς τὸ ὅτι ἐγὼ εἰσηγήθην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν διορισμὸν τῆς Κοντέας ἡ δι' ὑπεγράφη ἀπόφασιν περὶ διορισμοῦ αὐτῆς ἐπὶ τῆς Ὑπουργείας τοῦ κ. Χατσίσκου. Ἡ Κοντέα ἐν πληρεστάτῃ ἀγνοίᾳ μου καὶ ἀνευ οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης ἐκ μέρους μου συνδρομῆς, ἔκαμε προσηγορίαν εἰς τὸ «Ἀνάτολιν» Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποσον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τῆς Ὑπουργείας, καὶ ἐκείνῳ ἀπεφάνθη ὅτι ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ τῆς Πλεῦρης. Τὸ δὲ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Γυθείου συμμορφούμενον ἔσπευσε νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν πρότασιν τοῦ καὶ ἀνευ τῆς πρᾶξεώς του νὰ προτείνῃ τὴν Κοντέα. Ὅταν τὸ ἐπληροφορήθην εἶχε παρατηρήσῃ ἡ Κυβέρνησις Τσαλδάρη, μετέβην ἐν τούτοις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ συνέστησα, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ σχολεῖον καὶ διὰ τὰ πρόσωπα, νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον ὁ διορισμὸς αὐτῆς, ἡ καὶ οἰσάδηποτε ἄλλης, διὰ νὰ ἀρξίσῃ ἐπὶ τέλους νὰ λειτουργῇ. Ἡ ὑπηρεσία ἀνεγνώρισε τὸ δικαίωμά μου τῆς συστάσεώς μου καὶ εἶχεν ἐτοιμάσει τὸν τηλεγράφημα περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ διορισμοῦ, ἀλλὰ τότε παρενέβη ὁ κ. Τσιτσιλιος καὶ τὸ ἔσται τῆς, ἐπιδιώκων, ὡς καὶ ἐκ τῶν γραφομένων εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ προκύπτει, τὸν ἐκ νέου διορισμὸν τῆς Πλεῦρης.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀναπρὸς τὸ συμπεράσμα ὅτι ἂν τὸ σχολεῖον τῶν Ἀντικυθῆρων μένει ἀκόμη κλειστόν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν τελευταίαν ἐνέργειαν τοῦ κ. Τσιτσιλίου.

ρωτᾶς στοῦ Τσαλέπη, στὴν Τροῦμπη, πονθεῖν ὁ Μαζαράκης. Καμμιὰ φορὰ στὶς τέσσερες τὸ ἀπόγευμα τὸν ἐστρουπῶνον. Σημείωσε πῶς ἔμενε νηυστικῶς.

—Τὸ σημεῖόν, δὲ μοῦ κάνει κόπο. Ἐγὼ εἶνα φέρι.

—Σημείωσε ἀκόμα καὶ 9 δραχμὲς γὰρ καπνέει.

—Ἀλλὰ, ἔχεις ἔτι: τὴν 22 δραχμὲς ἔβρα. Τέλος πάντων ὅμως ἀπὸ τὸν βρῆκα καὶ πῆρες τὸ γράμμα, δὲν πειράζει.

—Ποῖο γράμμα;... Ὁ Μαζαράκης δὲ μοῦ εἶπε γράμμα. Μόνον μοῦ εἶπε πῶς γράμμα δικό μου θὰ εἶχε ὁ Χιλῆς. Ἐργάζοντο Πειραιᾶ νὰ βρῶ τὸ Χιλῆ. Νύχτωσε καὶ ἀναγκάστηκα νὰ ἀνεβῶ νὰ πάω σπῆτι μου. Σώδεψα δηλαδὴ ἄλλες δέκα δραχμὲς. Καὶ χθὲς ἔβδεψα ἄλλες δέκα γὰρ νὰ πάω πάλι: στὸν Πειραιᾶ νὰ βρῶ τὸ Χιλῆ. Ἀπὸ τῆς 8 ἕως τῆς 11 γύριζα στὸν Πειραιᾶ. Καμμιὰ φορὰ βρισκῶ κάποιον Χριστιανό, ποὺ μοῦ λέει: «Νὰ τώρα δὲ ἔφυγε ὁ Χιλῆς γὰρ τὴν Ἀθήνα. Πρέπει νὰ τὸν προφτάσῃς». Νὰ ἀφίσωμε ὅμως, κύριε Παραβάτη, τὸ λογαριασμὸ τῶν ἐξόδων, γιὰτὶ δὲ θὰ βρῶμε ἀκρῆ.

—Μὰ καὶ ἂν δὲν τὸ ἔλεγε, θὰ τὸν ἄφηναι ἐγὼ τὸν λογαριασμὸ αὐτοῦ. Δικὰ σου λεφτὰ ξώδεψες, χαλάλι σου.

—Λοιπὸν σὰν μοῦ εἶπαν, πῶς ἂν τρέξω θὰ τὸν προφτάσω, πῆρα ἕνα ταξὶ καὶ πῆγα στὸ σταθμό. Μπήκα στὸ τραῖον καὶ καθὼς βαγνῆκα στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸ βαγόνι, βλέπω τὸ Χιλῆ, ποὺ ἔβγαине ἀπὸ ἕνα ἄλλο βαγόνι.

—Καὶ τέλος πάντων πῆρες τὸ γράμμα σου.

—Στάσου ἀδερφέ! Ὁ Χιλῆς νὸ μῆζε, πῶς κάθομαι στὸν Πειραιᾶ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Τότε λοιπόν εφ' όσον θα ύφασθαι
φωνήν και θα ζητήσω να βρεθώ κά-
ποιος να ύφασθαι ράβδον και να μά-
θω τους Τσιριγώτας να ρίχνουν τ
γράμμα τους στο ταχυδρομείο.

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛ

ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Συμβολαιογράφος
Μέγαρον Σπυρίδου — Σταδίου 61
(έν-τός τῆς στοᾶς)
ΑΘΗΝΑΙ—Ἀριθ. Τηλ. 23 - 391

ΑΝΔ. ΦΛΩΡΑΚΗΣ
 'Οδοντοίατρος
 δόξ. Χαριλάου Τρικούπη αρ. 2

Καθ' ἃ πληροφοροῦμαι τὴν
τρέχοντ. δίδεται εἰς Φριλιγκ
χορευτικὴ ἐσπερὶς ὑπὲρ τῶν
κῶν τοῦ σχολείου των.

Γεώργ. ΠΡΙΝ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

Οι οίονοι της νίκης περιεργίζονται πολυπληθέστεροι, από ημέρας εις ημέρας, γύρω από την σημαία του 'Ιωάννου Κοντολέοντος, γύρω από την σημαία της αγάπης, της συναδελφώσεως και της συνεργασίας, γύρω από την σημαία που είνε σήμερα το μοναδικόν σύμβολον της μελλοντικής προόδου των Κυθρηίων. 'Η νίκη του κ. Κοντολέοντος δεν θα εξασφαλίσω μόνον την ησυχίαν μας, την αδιάτακτον συνεργασίαν μας, την τόσφ απαράμιπτον διά την επίλυσιν των ζωτικών μας ζητημάτων. Θα σώσῃ ἀκόμη τὴν Κύθηρα ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῆς παντοειδοῦς, ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς, μικροῦς, τῆς ὅποιαν φαίνεται, ἀτυχῶς, διὰ τὴν ἐξήμεινεν ἡ ἐπικράτης τῶν ἀντιπάλων του.

ΣΥΓΧΑΙΡΟΝΤΕΣ, ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝ

Ἡ κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς «Κυθρ. Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, τῆς 29ης παρελθόντος, ληφθεῖσα ἀπόφασιν περὶ ἀνεγέρσεως ἀδριανῶν ἐν Καραβά εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Μεγ. Εὐεργέτου τῶν Κυθρηίων Εὐσταθίου Διλαβέρου, εἶναι ὁρθὴ καὶ ἀξία παντὸς ἐπαίνου.

Ἡ «Κυθηραϊκή», ἐθισμένη νὰ ἐγκρίνῃ τὰ λογικά καὶ νὰ ψεύγῃ τὰ παράλογα, δὲν δύνανται παρὰ νὰ συγχάρῃ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ ὅς ἄνω σωματείου εἰς τὸ ὅποιον, ὅμως, θὰ τῆς ἐπιτραπῇ νὰ συστήσῃ, ὅπως μὴ, καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν, ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἐκφράσιν τῆς ἰδέας, ἀλλὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς πραγματικότητα. Διότι καὶ ἄλλοτε ὅπως ἐπὶ τὴν τέλει ἐπὶ πολιτικῶν μνημονίων εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Στάθ, ἄλλ', εἰσέτι, μολοντί διέρρησαν πλέον τὸ ἔτος, δὲν τὸ ἐπραγματοποίησε.

ΤΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Ἐξητήσαμεν πολλὰς ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων καὶ ζητοῦμεν καὶ σήμερον, ἀπὸ τὸν κυθηραϊκὸν λαόν, νὰ συντρέψῃ πολιτικῶς τὸν κ. Παναγιώτην Τσιτσιλὸν διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσῃ ἐφεξῆς ἡ Νῆσος μὲ ἀπὸ τὴν ἀνικανότητά του καὶ τὴν ἀσυνέχιστον πολιτικὴν τὸν ἀνατροπὴν. Καὶ ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν διδάξῃ μὲ τὸν ὅμοιον του ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ δημοσιογραφία δὲν εἶναι ἀνεύθυνος ἀπασχόλησις. Ὅπως φέρει τὸ γέρας τῆς δόξης, εἴσοι καλύπτει καὶ μὴ τὴν ἀρὰν τῆς κοινῆς καταφρονήσεως. Ἄν ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς δὲν ἔχῃ τὴν ψυχικὴν ἀλκήν νὰ τὸν δικάσῃ καὶ νὰ τὸν καταδικάσῃ, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 29ης Μαρτίου, δὲν θὰ εἶναι ἀξίος καλύτερας τύχης.

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ δεύτερον τεύχος τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀγωγῆς», τὴν ὅποιαν ἐκδίδει ἡ «Ἑταιρεία Γνωστικῶν Μελετῶν» καὶ διευθύνει ὁ Πρόεδρος τῆς κ. Εὐάγ. Παυλίνης. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, λέγει ἡ διευθύνει πρὸς τοὺς ἀναγνώστας, φιλοδοξεῖ «νὰ βοηθήσῃ τὸν σπουδαστὴν τῆς μαθησεως». Τὸ πρόγραμμά εἶναι, εἰς τὰς ὁλίγας αὐτὰς λέξεις, εὐρὺ, καὶ συνεπείγειται μεγάλας ὑποχρεώσεις. Περὶ τοῦ ὅτι θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ καὶ εἰλικρινὴς προσπάθεια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν, ἐγυῖοντα τὰ δόγματα τοῦ συμπόλιου καθήκοντος τῆς Γυμνασιακῆς Ἀκαδημίας κ. Παυλίνης καὶ τὴν ἐκλεκτὴν συνεργατῶν του. Ἄλλωστε ἡ ἀρτία ἐμφάνισις τῶν πρώτων καὶ δευτέρου τεύχους ἐνισχύει τὰς καλύτερας τῶν ἐλπίδων περὶ τῆς εὐδοκίμησης τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Ἐπειδὴ εἰς τὸν 'Ισολογιαμὸν τοῦ «Κυθρ. Συνδέσμου» Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐξόδων, ἀναγράφεται ἐπὶ λέξει: «..... δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας καὶ ἐντυπώσεις ἀποσπασμάτων» ὅρα, 1,291, αὐτοὺς νόμους ὑποχρεώσιν, πρὸς ὅσων τυχόν παρεξηγήσεως, νὰ δηλώσωμεν, ὅτι, ἡ «Κυθηραϊκή» οὐδέποτε ἔλαβεν ἔστω καὶ ὀβολόν διὰ τὰ εἰς αὐτὴν καταχωρηθέντα δημοσιεύματα τοῦ ἐν λόγῳ συλλόγου.

ΟΥΤΕ «ΡΕΣΤΑ»...

Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁδοῦ Διακοφίτου ἀπὸ ὀργὴν κατέρυθον ὅς κακοφύγετον χοιρίδιον, ἐκράυγαζεν προχθές, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὧσαν ἐγγράφων περὶ ἐξόδων «ναυλὸν μεταβίσεως, ἐπιστροφῆς καὶ κινήσεως εἰς Ἀυστραλίαν τοῦ κ. Τσιτσιλίου», ὅτι οἱ ἀντίπαλοι τοῦ «ζητοῦν καὶ ρέστα». Ἀνοήσιος ὅμως τοιαύτας οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Τσιτσιλίου δὲν πράττουν. Γνωρίζουν ὅτι οὔτε ρέστα δὲν ἄφισαν οἱ κ. κ. διαχειρισταί.

ΠΟΤΕ...

Ὁ καθήκων τὸ εἰς πείσμα του μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀκλήντως ὑψούμενον Γυμνασιακὸν κτίριον, ὃ εἰς σειρὰν φύλλων τῆς ἐφημερίδος του, ἀποδώσας τὴν μὴ πρόσληψιν του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 29ης Σεπτεμβρίου π.ε. εἰς τὸν κυβερνητικὸν συνδυασμὸν εἰς ἐνεργείας τοῦ κ. Δημ. Μαρσέλλου, τὸν ὅποιον καὶ ἀγρίως περιέλουσεν, εἰς τὴν «Φωνὴν» τοῦ τῆς 31ης παρελθόντος ἐνυπογράφως γράφει: «Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 29ης Σεπτεμβρίου ἀντικατεστάθη δι' ἐτέρου, διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς προσαρμογῆς τῶν συμφερόντων τοῦ κόμματος πρὸς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τῆς ἀναλογικῆς ψήφου».

Καὶ ἐρωτῶμεν, κατόπιν τούτου, δικαιολογημένως: «Πότε ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν»; Τότε ἡ τῶρα;

«ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΙ»

Ὁ γνωστὸς Ζακυνθιὸς λόγιος, διευθυντὴς τοῦ λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Μοῦσαι» καὶ διευθυντὴς τοῦ σπουδαιωτάτου ἀρχαιοφυλακείου Ζακύνθου κ. Λεων. Ζώης, εἶχε τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ μᾶς δώσῃ πρὸς δημοσίευσιν μελέτην τοῦ περὶ τῶν «Ἐπιφανῶν Κυθρηίων» τῆς ὁποίας τὰ πρώτα χειρόγραφα δημοσιεύμενα εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς». Τὴν μελέτην τῆς συνεργασίας τοῦ κ. Ζώης, συνιτωμένων ἰδιαίτερως εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΥΣ...

Ὁ ἐν Ποταμῷ συμπολίτης κ. Θεόδ. Ποτήρης μᾶς γράφει: «πολὺ ὀρθῶς δὲ—ἐπὶ παρὰ πᾶσαν κριτικὴν τῶν εἰδικῶν «συνθετῶν», «τραγουδιῶν» καὶ «μουσικοκριτικῶν», τὴν ἀσφαλτεῖσαν γνῶμην περὶ τῆς ἀξίας τῶν Κυθηραϊκῶν σκοπῶν, τῶν ἀποδοθέντων εἰς δίσκους γραμμοφῶν ἀπὸ τῆς ἐταιρείας «Πάτ» καὶ «Κολομπία», τὴν ἐξέφερε τὸ κοινὸν μὴ τὴν προτίμησιν τοῦ πρὸς τοὺς δίσκους «Κολομπία». Ἀποδείξιν τοῦτο ἀποτελεῖ, ὅτι ἐκ μὲν τῶν πρώτων, κυκλοφοροῦσαν πρὸ ἐτὸς καὶ πλεόν, ἐπώλησεν 27, ἐκ δὲ τῶν δευτέρων, κυκλοφοροῦσαν μολὶς πρὸς τριμῆνον, 145!

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Διατρέχοντες περίοδον βροχῆς διαφύσεων τῶν «ἰδίων» καὶ ἰοχυρισμῶν τοῦ πρῶην Γκαφανταρικοῦ ὑποψηφίου. Ἄλλ', ἢ πολυμορφία εὐνοεῖ τὰ φυτὰ, ἄντα φθονοῖ εἰς τὰ τέλματα. Καὶ αἱ διαφύσεις δὲν δὲ ἀναχαίττωσιν τὴν ψευδολογίαν ὁρμήν. Περὶ τούτου εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι.

ΕΠΙΖΗΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς συμπολίτας μας νὰ μὴ μᾶς διαβάσῃ. Τὰ ἀδραῖα μας, αἱ ἐποδείξεις καὶ ἐκλήσεις μας, κατ' οὐδὲν θὰ τοὺς ὠφελέσιν. Ὅτι, δύνανται νὰ τοὺς ὠφελέσῃ πραγματικῶς καὶ νὰ τοὺς πείσῃ περὶ τοῦ τί ἐστὶ «Παναγιώτης Τσιτσιλίου» εἶνε ἡ ἀνάγνωσις τῶν τελευταίων φύλλων τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθρηίων». Ἐπὶ τῇ μῇ μας, λοιπόν, συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς. Ἐκεῖ εἶνε ἐμφανὲς τὸ ψεῦδος, ἐκδηλὸς ἡ μικρότης καὶ ἡ συκοφαντία, ὁλοζώντανος ὁ «Παναγιώτης Τσιτσιλίου».

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

Γράφει μὲ ἀνατριχιστικὴν ἀφέλειαν ὁ «Παναγιώτης Κ. Τσιτσιλίου» ὑποψήφιος βουλευτὴς Κυθρήρων: «Ἐὰν δὲν βγῶ βουλευτὴς ὁ τόπος θὰ ἔχῃ ζημίαν ἀνυπολόγιστον καὶ ὀλίγη καὶ ἡ θύκη»!

ΕΞ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐπιστολὴ ἐξ Ἀντικυθέρων διαδηλοῖ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Ἀντικυθέρων διὰ τὸν πολιτευτὴν Κοντολέοντα. «Ἡ ἐπικράτης τοῦ κ. Κοντολέοντος, λέγει ἡ ἐπιστολὴ, εἶνε βεβαία, εἰς κύβωον τῶν αἰσθημάτων τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ».

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Ἄφου δὲν ἐπαύθημεν ἡμεῖς ἔως τῶρα τὸν ἀθάνατον συμπολίτην τοῦ «Ρωμιου», τὸν ἐκείνησαν... οἱ Ἑρμοπολίται. Ὅπως γὰρ ἐπὶ ἐνστάει ἐφημερίδας, κατηρτίσθη ἐκεῖ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θὰ φρονήσει διὰ τὴν κατασκευὴν προτομῆς τοῦ Γ. Σουρῆ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Πῶς σὰς φαίνεται ἡ προσπάθεια δικαιολογίας τοῦ θαλασσομάτου τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ Ποταμοῦ κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου π.ε. ὑπὸ τῆς ἐπικρατίας τῶν Στρατηγῶν; —Ὁ γράφας τὰ λέγει ὡς γνήσιος... Θαλασσινός.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Η «ΕΛΑΦΟΣ»,

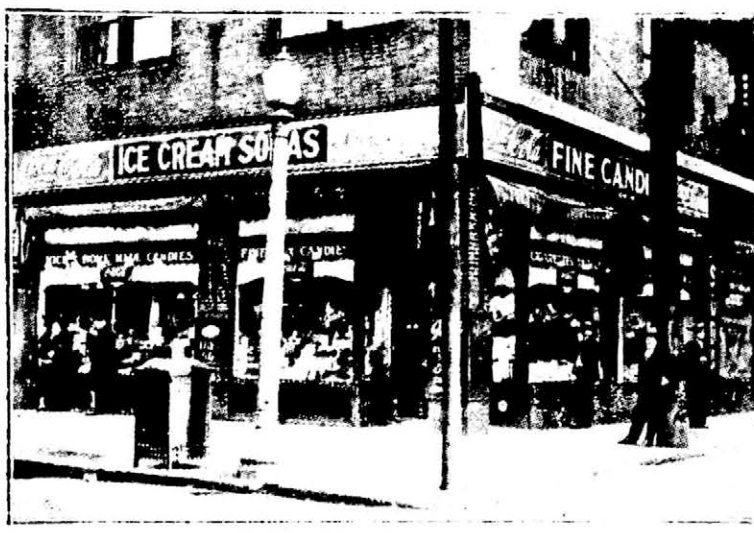
ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Θ. ΤΣΑΜΠΗΡΑ

Φίλωνος 43—ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἐποδήματα εἰς ὅλα τὰ σχέδια, ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικά, ἐξομα καὶ ἐπὶ παραγγελία.

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ ἐν Γόνγκ-Στάουν τῆς πολιτείας Ὁχάιο, μέγα κατὰσθημα τοῦ ἐκ Ποταμοῦ φιλοπρόδου συμπολίτου κ. Νικολάου Κατσούλη, τὸ ὁποῖον ὡς πληροφόρημα... πίπτει μετ' ὀλίγον ἐν μέρει... θύμα τῆς προόδου, κοπτόμενον ἵνα διευρυνθῇ ἡ παρ' αὐτὸ ὁδός. Ὁ κ. Κατσούλης κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες, προσέφυγεν εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ δικαστήρια καὶ ζητεῖ ὅς ἀποζημιώσιν 22.500 δολάρια.

ΠΕΡΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΑΖΕΥΕΤΑΙ Η «ΚΥΘΡ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ», ΔΕΝ ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΙ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Κυθρ. Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, διαπνεύμενον πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν μὴ ἐπιτεῦξιν τῆς ἐνώσεως τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ ἐπιτείου, ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του εἰς τὴν πρότασιν τοῦ «Φ.Σ.» περὶ συγκλήσεως συνεδρίου, προτείνει—ἀπορρίπτει τὴν ἔνωσιν—τὴν σύμπτυξιν «ὁμοσπονδίας τῶν Κυθηραϊκῶν Κοινοφελῶν Ὁργανώσεων».

Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτό, τὸ Δ. Σ. τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς, οὐτε τι νέον οὐτε τι δυνατόν καὶ σκόπιμον προτείνει. Διότι τὸ ζήτημα τῆς συμπτέσεως ὁμοσπονδίας, καὶ παλαιὸν εἶναι καὶ—δυστυχῶς—ἀνέφικτον, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὴν πρώτην διουνοχίαν του, ἥς αἱ λεπτομέρειαι ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τὴν 12ην Μαΐου 1925 εἰς τὸ ὑπ' ἄριθ. 3 φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς», ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ προέδρου τοῦ «Κυθρ. Συνδέσμου» Κυθρήρων κ. Σπ. Στάθ, φέρον τὸν τίτλον «Πρὸς ὁμοσπονδία τῶν Κυθηραϊκῶν κοινοφελῶν ὁργανώσεων» καὶ ὑπὸ πνεύμα ἐκδηλοῦμενον χαρακτηριστικῶς εἰς φράσεις ὡς αἱ ἀκόλουθοι: «Μία τοιαύτη Ὁμοσπονδία, μετὰ θερμῆς χωροδότης ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς, φαντάζομαι ὅτι θὰ ᾔδοντο, ἐκτὸς ἄλλων πολλῶν, ἐπιδιώκουσα νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὰ ἀκόλουθα:

1) Τὴν πραγματικὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμών τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀπανταχοῦ Κυθρηίων. Ἀπαντες οἱ Κυθηριοὶ πρέπει καὶ νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ εἶναι ἀδελφοί.

2) Τὴν μεθοδικὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν ἐν ἐφεδρεῖα τοποθέτησιν τῆς μεγίστης ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ κυθηραϊσμοῦ. Ἡ δύναμις αὕτη ἐπεμβαίνουσα, ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ καλῇ, καὶ ἐπιτακτικῶς

ὕψουμένη, θὰ δύνανται νὰ λύσῃ κατ' εὐχὴν πᾶν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε τυχόν ἀναφυῇ εἰς βάρος τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τοῦ τόπου.

3) Τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην καὶ μεθοδικὴν λύσιν πάντων τῶν μεγάλων τοπικῶν ζητημάτων, ὅσα εἶναι ἡ κατασκευὴ λιμένων, ἡ διατήρησις Γυμνασίου, ἡ συγκοινωνία Καψαλίου κ.λ.π.

4) Τὴν ἐπιστημονικὴν προκαταρκτικὴν μελέτην τῶν συνθηκῶν τοῦ τόπου, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ Ὁμοσπονδία νὰ σπεύδῃ ἐπικουρῶν, ὅταν τὸ ἐπίσημον Κράτος στραφῇ ἀκόμῃ περισσότερον ἀπὸ τοῦ ἀτυχοῦς σημερινοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος πρὸς τὸ ἀποκεντρωτικὸν τοιοῦτον.

5) Τὸν καταρτισμὸν πλήρους στατιστικῆς περὶ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθρηίων, τῶν ἐργασίων τῶν, τῶν προόδων τῶν κ.λ.π.

6) Τὴν ὥθησιν πρὸς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τοῦ τόπου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Τὸ ἄρθρον αὐτό, τὸ ὅποιον, κυκλοφορήσαν καὶ ὡς ἐγκύκλιος ἰδιαίτερως ἐκτυπωθεῖσα, ἐστάλη εἰς διαφόρους ἐξέχοντας Κυθηρίους, προσήλκυον τὴν προσοχὴν πάντων τῶν συμπολιτῶν ἀλλὰ καὶ μίαν ἐλεεινὴν προσωπικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κ. Στάθ, ἀπὸ μέρους τοῦ τότε βουλευτοῦ κ. Τσιτσιλίου, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα του. Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ κ. Στάθ ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν, πρῶτος ἀπήντησεν ὁ κ. Ἀντ. Λεβούνης, πρόεδρος τοῦ «Κυθρ. Συνδέσμου» Ἀθηνῶν, ὅστις δι' ἄρθρου του, δημοσιευθέντος εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν» τῆς 23ης Ἰουνίου 1925, καὶ εἰς ὁ κ. Λεβούνης ἐδήλωσεν ὅτι «ἐκφράζω τὴν ἀτομικὴν μου γνώμην», ἀντιτίθετο εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὁμοσπονδίας ὡς «προβλεπὼν τὸ ἀνεφάρμοστον τῆς ἰδέας τῆς συγκροτήσεως τῶν

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΚΛΕΓΟΝΤΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΒΑΛΤΙΜΟΡΕ, Ἀμερ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὅπως παντοῦ τῆς γῆς ὅπου ὑπάρχουν συμπατριῶται, ἡ ἐορτὴ τῆς Μυρτιδιωτιστικῆς πανηγυρικῆς μετ' ἐλαθείας καὶ λαμπρότητος, οὕτω καὶ ἐδῶ, οἱ ἐγκατεστημένοι Κυθηριοὶ, πιστοὶ εἰς τὰ πάτρια, ἐωρτάσαμεν μεγαλοπρεπῶς τὴν μνήμην τῆς δι' ἱερουργίας καὶ ἀρτοκλυσίας. Ἡ ἐορτὴ ἐλάβε χώραν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κοινοτικὸν ναὸν «Εὐαγγελιστρια», παρέστησαν δὲ κατ' αὐτὴν οἱ πλείστοι τῶν ἐδῶ Κυθρηίων καὶ πολλοὶ προσελθόντες ἐκ τῶν πέριξ. Τὰς δαπάνας τῆς ἐορτῆς κατέβαλεν ἡ φιλόθρησκος οἰκογένεια τοῦ συμπολίτου κ. Χρ. Σουρῆ.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

Ἐλήφθη πρότινος ἐνταῦθα ἐγγραφοὺς τῆς ἐπιτροπῆς Καραβά, τῆς σταθερῆς ὅπως συλλέξῃ ἐράνους διὰ τὴν πληρωσιν ὀρισμένων ἀναγκῶν τοῦ χωρίου, ἰδίᾳ δὲ πρὸς περάτωσιν τῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου κοινοποιεῖται τὸ ψήφισμα τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ διορισμὸς ὡς μελῶν τῆς ἐδῶ ὑποεπιτροπῆς συλλογῆς ἐράνων τῶν κ. κ. Α. Τζωρτζόπουλου ἡ Κουρδούλη, Γρηγ. Φάρου ἡ Καραδῆμου καὶ Χρ. Σουρῆ. Τὰ ὅσα ἀνω, ὅμως, μέλη τῆς ἐδῶ ἐπιτροπῆς, οὐδὲν σχετικὸν μὲν ὡς ἄρα ἐνήργησαν, κατ' ὅσον ἡ κρατούσα οἰκονομικὴ κρίσις» εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνδοχρῆσιν τῶν συμπατριωτῶν. Ἐπιφύλασσεται, ὅμως, μετ' αὐτὴν πρῶτην βελτίωσιν τῆς καταστάσεως νὰ ἐπιληφθῇ τῶν καθήκοντων τῶν καὶ νὰ διεγῇ ἀνταξία τῆς τιμῆς ποῦ τῆς ἐγένετο.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

Κατὰ τὰς γενομένας ἐσχάτως ἀρχαιολογίας πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ διοικ. Συμβουλίου τῆς «Ἑλλάδος. Κοινότητος Βαλτιμόρης», τὰ Κύθηρα εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδουν τέσσαρα ἐν δὴν τέκνα τῶν τιμωμένων δι' ἐξαιρετικῶν τίτλων. Οὕτω ἐξελέγησαν Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μ. Τζωρτζόπουλος, Ταμίας, ὁ κ. Α. Τζωρτζόπουλος, σύμβουλος δὲ οἱ κ. κ. Γρ. Φάρου καὶ Παν. Μαγουλάς.

Κυθηραϊκῶν ὁργανώσεων εἰς ὁμοσπονδίαν διὰ διαφόρους λόγους, καὶ οἱ ὅποιοι ἀνάγονται εἰς προαναφερθεῖσαν ἰδέαν, αἱ ὁποῖαι χωρίζονται τὰς Κυθηραϊκὰς ὁργανώσεις κ.λ.π.

Ἐπίσης εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν» τῆς 25ης Αὐγούστου 1925 ἐδημοσιεύθη ἔτερον ἄρθρον κατὰ τῆς Ὁμοσπονδίας, σταλὲν ἀπὸ τὸν ἱατρὸν καὶ πρόεδρον τῶν ἐν Αὐγύπτῳ Κυθρηίων κ. Κωνσ. Κασσιμάτην καὶ τὸ ὅποιον σὺν τοῖς ἄλλοις ἔλεγε:

«Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι, πρὸς τὴν συμπτέσεως τῶν Κυθηραϊκῶν ὁργανώσεων εἰς Ὁμοσπονδίαν εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ καταβληθῇ μία εἰσέτι προσπάθεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος, πρὸς εἰλικρινὴ συμφιλῶσιν καὶ συνεργασίαν εἰς πᾶσαν περιπτώσιν ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν εἰς νήσου συμφερόντων. Ἀς ἰδρῇθῃ ἕνα ἀκόμῃ Σωματεῖον μὲ μέλη ὅλους τοὺς χρηστοὺς καὶ ἀγνοῦς πατριώτας καὶ μὲ τὴν πρῶτιστον σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως, συμφιλώσεως, ἀδελφωσύνης, ἐνότητος καὶ στερεώσεως αὐτῶν, τότε δὲ καὶ ἡ σύμπτεις τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ἀπορροεῖ ἐξ ἐαυτῆς, ὑποσχομένη τὴν πλέον ἐφικτὴν ἀπόδοσιν εἰς εὐεργετικά διὰ τὴν νήσον μας ἀποτελέσματα».

Ἐκτος ὅμως αὐτῶν, τῶν ὁρεκτῶ ἐνδεκτικῶν τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐπιτελεύσεως Ὁμοσπονδίας, αὐτὸς οὗτος ὁ πατὴρ τῆς ἰδέας κ. Σπ. Στάθης, ἔχων ὑπ' ὄψιν του καὶ τὰς ἰδιαιτέρας πρὸς αὐτὸν ἀθρόως σταλείσας γνώμας διακεκριμένων συμπολιτῶν, ἡναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ, ὡς ἐμφανίζεται ἐκ τοῦ τῆν 22αν 1925 δημοσιευθέντος ἄρθρου του εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν» «Διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν τῶν Κυθηραϊκῶν κοινοφελῶν ὁργανώσεων» διὰ τὴν ἰδρῇσιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἡτο ἀδύνατος.

Καὶ ναὶ μὲν ὁ κ. Στάθης ἐξέφραζε τὴν ἐλπίδα τῆς πιθανῆς εἰς τὸ μέλλον πραγματώσεως τῆς ἰδέας του, ἀτυχῶς ὅμως οὐδὲν ἔκτοτε αἱ συνθήκαι μετεβλήθησαν, ὡς θ' ἀποδείξωμεν δι' εἰδικὸν ἄρθρον εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Κυθηραϊκῆς.

Συνεπῶς ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς, μάτην πειράται νὰ κομῇ γλασκὰ εἰς Ἀθήνας, κατὰ μέλῳνα δὲ λόγον ν' ἀποσείσῃ τὰς εὐθύνας τῆς, αἵτινες μένουσι ὡς ἔχουν σημερινὰ καὶ ὡς τὰς διατιπόμεναι εἰς ἄλλας στήλας καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Διατὶ ἐπιστεύσαμεν εἰς τὴν ἔνωσιν» οἱ λόγοι τῆς ὁριστικῆς ματαιώσεως τῆς δημοσιεύμα τῆς «Κυθηραϊκῆς».

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ Α.Χ.Ε.Π.Α.Ν.Σ.

Εἰς τὸ τελευταίον μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας διεξαχθὲν εἰς τὴν πόλιν μας συνέδριον τῆς Α.Χ.Ε.Π.Α.Ν

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου ἔλαβε χώραν ἐν Λεβαδίᾳ καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου, ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ «Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ» Λεβαδίου. Περὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀποφασισθέντων καὶ γραφόμεν ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχές.